

RONDOM ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Jaargang 2025

Nr. 3

Albrecht Dürer, *Der Pilger mit seinem Hund vor einem Schloss*, Holzschnitt, 1489

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt rond 2 november 2025. Deadline voor uw bijdrage is 20 oktober 2025.

Redactie

- ❖ Wim de Graaf
(w.degraaf01@quicknet.nl)
- ❖ Beate Günther (Layout)
- ❖ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl)
023 532 68 78/06 229 204 71)
- ❖ Christel Ruts (correctrice)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 000 535 14 68 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze Toren'.

Websites

haarlem.oudkatholiek.nl

[facebook.com/
oudkatholiekhaarlem](https://facebook.com/oudkatholiekhaarlem)

Webredactie

- ❖ Michael Maas
- ❖ Peter van der Sman

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via
www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

Colofon	3
Beste parochianen & vrienden v/d parochie,.....	4
preek of meditatie	5
Lourdes is een bijzondere ervaring	8
Verbouwingsnieuws	10
Kerkbestuur	10
Naar buiten treden.....	11
Camini.....	12
Bij de kerkdiensten.....	14

Beste parochianen & vrienden v/d parochie,

Het is zomers rustig in de kerk (en ook in de pastorie): van achter mijn bureau zie ik mensen in het groen van het Kenaupark liggen en zelfs in de singel zwemmen, kinderen springen van de fietsbrug in het water – het mag vast niet maar blijkt toch erg leuk – iedereen is in een andere stemming zodra het zomer is lijkt het wel.

Het is ook een tijd om er over na te gaan denken wat we in de laatste maanden van het jaar als parochie samen naast de kerkdiensten zouden kunnen doen.

Waar liggen de wensen?

Een gespreksavond rondom een thema?

Een regelmatige Bijbelgroep waar we de lezingen van de zondag bespreken?

Een parochie-uitstap plannen?

Deel je gedachten met het kerkbestuur of de pastoor (tel 06-22920471).

En uiteraard: als u een (extra) bezoek zou willen – laat ook dat weten.

De glazen bol van de pastoor is soms ook wat troebel 😊.

Ik wens u allen goede en zonnige dagen in Haarlem en daaromheen,
met een hartelijke groet vanuit de pastorie aan de Kinderhuissingel,

Robert Frede, pastoor

preek of meditatie

naar aanleiding van Habakuk 1, 2+3 en 2, 2-4 & Lucas 17, 5-10

Hoelang...hoelang...

waarom...waarom?

Deze vragen van de profeet Habakuk klinken haast als een aanklacht tegen God, wanneer hij wordt geconfronteerd met onderdrukking, geweld en onrecht. Hoe is dat in Gods naam mogelijk?

Maar het is niet alleen de profeet Habakuk die zich dat afvraagt. Het zijn de vragen van ons, van ontelbare mensen sinds alle tijden. Het waarom van het lijden; het waarom van zoveel oorlogsgeweld, armoede en onschuldige slachtoffers van misdaden en geweld. Deze vragen komen altijd snel naar boven als er gesprekken worden gehouden over vragen rondom God en geloven in God. Een dodelijke ziekte roept deze vraag op, zij het van de zieke of van zijn omgeving.

Waarom moet mij dat overkomen?

Steeds heb ik geprobeerd zo goed mogelijk te leven.

Deze vragen naar het waarom raken de fundamenten van ons geloven.

Als er een God bestaat hoe kan die God dan al die ellende op de wereld toestaan? Waarom sterven er mensen in Gaza en in Afrika? Waarom is er honger op aarde, kunnen vele mensen niet naar school, zijn er geen ziekenhuizen en medicijnen?

Waarom moesten mijn ouders zo jong sterven?

Waarom ben ik alleen?

Die waaromvraag is de vraag van ieder weldenkend mens die geen genoegen neemt met het lijden in de wereld. Het grote onrecht en het vele vaak ongrijpbare geweld raakt ook aan de fundamenten van je geloven in het bestaan van God.

Geef ons meer geloof.

is daarom ook niet uitsluitend de vraag van de apostelen aan Jezus, maar ook in wezen onze vraag. Laat dat sprankje geloof dat nog steeds in ons woont niet wegdrijven in al dat negatieve nieuws in kranten en op de televisie.

Dat kleine mosterdzaadje, waarmee Jezus aangeeft dat dát zaadje in ieder mens aanwezig is, laat dat niet overspoelen door alle negatieve ervaringen van het leven. Laat dat zaadje niet ontkiemen op het drijfzand van wisselvallige stromingen en getijden. Maar laat het wortel schieten in een geloofsgrond die je vertrouwen in God staande houdt.

Een oude bewoonster van Bernardus -waar ik in het begin van mijn

carrière als geestelijk verzorger werkte – en die in haar leven ontzettend veel leed had moeten verwerken, bezocht altijd als zij kon de Mis. Zelfs toen dat moeilijk werd liet zij zich nog regelmatig in de rolstoel naar de kerk brengen. In de oorlog had zij twee zonen verloren. Na de oorlog was haar dochter overleden en een andere dochter was overleden aan de gevolgen van een blindedarmoperatie. Een van haar kleinkinderen verdronk. Op een zeker moment zei een van haar overgebleven kinderen tegen haar:

moeder, je hoeft toch niet meer naar de kerk te gaan; je hebt al zoveel gebeden en je hebt al genoeg meegemaakt; *als God je nu niet gewoon bijstaat zonder dat je komt dan is er geen God voor mij!* Toen antwoordde de vrouw: laat mij maar rustig naar de kerk gaan mijn zoon, want ik ben God veel verschuldigd. Hij heeft mij de kracht gegeven het allemaal aan te kunnen. Ik zit nog steeds voor je en dat komt door de kracht die ik in de kerk bij God kon vinden.

Het geloof van deze vrouw kon werkelijk bergen verzetten. Het was zo stevig als de moerbeiboom uit het evangelie van deze morgen. De moerbei die zich kon verplaatsen in de wisselende omstandigheden van het leven. In haar kunnen we iets ontdekken van dat visioen dat Habakuk ons voorhoudt:

geef het wachten niet op; blijf trouw aan je geloof, vooral in turbulente levensomstandigheden.

Wanneer mensen die vraag stellen bij al het slechte nieuws in de wereld, de vraag: *Bestaat God wel?*

Waarom laat hij het allemaal toe?

Dan krijg ik wel eens medelijden met God. Men vergeet namelijk dat het bijna uitsluitend mensen zijn die verantwoordelijk zijn voor de meeste ellende in de wereld. Mensen die niet deugen en die onrechtvaardig omgaan met hun medemensen. Heel veel van de ellende is mensenwerk. Geloven in God na Auschwitz geeft de machteloosheid van God weer bij alles wat mensen elkaar aandoen.

God heeft ons de vrije keus gelaten tussen goed en kwaad, tussen heersen en dienen.

Jezus is het voorbeeld geworden voor de juiste keuze. Hij koos voor de dienende liefde om niet. En in de evangelietekst nodigt hij ons uit om hem hierin te gaan volgen.

Hij liet zich aan tafel niet bedienen, maar ging al dienend rond; daarom noemt men hem de Dienstknecht. Geen heerszucht en macht, maar dienende liefde maakte hem tot Zoon van God en daarmee maakte hij

bekend wie God werkelijk is. In de dienende liefde van mensen onderling wil God aanwezig zijn in deze relatief harde wereld:

Ubi caritas et amor, Deus ibi est. Waar naastenliefde en liefde is, daar is God.

Geef ons meer geloof. Deze uitspraak zou dan kunnen betekenen het kleine mosterdzaadje dat we in onszelf kunnen voelen, te laten groeien , zodat we stevig kunnen staan in een wereld waarin de zee van onrecht, verdriet en leed soms zo groot kan zijn.

Rechtvaardigheid en trouw.

Daarin kan ons geloof stevig wortel schieten. Belangeloze dienstbaarheid van mensen is de beste getuige van het geloof in onze wereld. Als ik de ontelbare vrijwilligers in kerken en in de samenleving bezig zie, dan komen al deze werkkrachten los uit dat ene kleine mosterdzaadje.

Maar helaas is dat vaak geen interessant nieuws voor journaal of krant.

De bekende schrijver Gerard Reve zei zeer treffend: een zuster die veertig jaar lang in de missie oude mensen gewassen en gekleed heeft komt niet op de tv maar de eerste de beste relschopper of schreeuwer op straat komt 's avonds al in het journaal.

Hoe sterk de geloofskracht in mensen kan zijn komt het best tot uiting in het antwoord die de Duitse hervormer Maarten Luther gaf op de vraag: wat zou u doen als u wist dat morgen de wereld zou vergaan?

Hij antwoordde:

Dan zou ik vandaag nog een appelboompje planten!

Robert Frede, pastoor

Lourdes is een bijzondere ervaring

In mei was het zestig jaar geleden dat ik deelnemer was aan de Internationale Militaire Lourdesbedevaart. Als dienstplichtige heb je de gelegenheid om deel te nemen en elke commandant is verplicht daarvoor bijzonder verlof te verlenen. Dat was meegenomen.

Nu was het moment daar om samen met Hanneke die reis nog eens te maken en op 8 mei zijn wij ingestapt in Asten met een groep van 22 reisgenoten. Wij waren geen specifieke bedevaartgangers, de reis had geen religieuze vormgeving, we hadden allemaal onze eigen verwachtingen. Sommigen waren er voor het eerst, een enkeling was er eerder geweest. Voor chauffeur Gerard was het zijn zoveelste reis, hij kende elke plek, ook de reis naar het Cirque de Gavarnie en de route over de Tourmalet, die de renners in de Tour de France dit jaar ook hebben beklommen.

Het is grappig hoe zo'n reis zich ontwikkelt, allemaal vreemden voor elkaar, als eenling, als koppels en soms zelfs met z'n vieren maar verder onbekend met al die anderen. Dat verandert heel snel. Als je met iemand in gesprek raakt en je stelt maar enkele vragen ter kennismaking, dan blijkt heel snel dat je toch gezamenlijke kennissen hebt en meer met elkaar gemeen hebt dan je ooit zou verwachten. Dat bleek nu ook. Wij maakten kennis met Eveline Jansen, die zich als Oud-Katholiek voorstelde en toen de spreuk van bisschop Dirk Jan Schoon in herinnering bracht: "Oud-Katholieken zijn er niet veel, maar je komt ze overal tegen". Inmiddels heeft ze al twee keer bij ons op het orgel gespeeld, ze kent iedereen en ons nu ook.

De eerste stop op onze reis was in Nevers waar Bernadette is ingetreden in de Orde van de Zusters van Barmhartigheid en waar ze in 1879 is overleden. Bij opgraving bleek haar lichaam nog gaaf en nu ligt zij opgebaard, gekleed in haar habijt, in het Sanctuarium van het Convent de Saint-Gildard in Nevers waar veel bezoekers naar toe komen.

Het was die zaterdag slecht weer toen we Lourdes binnenreden en de chauffeur zette daarbij wel een bandje op met het Ave Maria, dat door de meesten werd meegezongen.

Op zondag vierden we de pontificale Hoogmis in de Pius X-basiliek waarin werd voorgegaan door de bisschop van St. Gallen, Markus Büchel, geassisteerd door ontelbaar veel geestelijken en bijgewoond door enkele duizenden gelovigen en een merel, die zijn uiterste best deed boven het

koorgezang uit te zingen en daar de gehele dienst mee is doorgegaan, tot groot vermaak van iedereen. Hij was zichtbaar zittend boven het koor in het midden van de kerk. Die kerk is een betonnen bak, gebouwd in 1958 waar gras op groeit en die van buiten dus geen enkele indruk maakt maar bij slecht weer in staat is om tienduizend mensen op te vangen. Ook de processies kunnen bij slecht weer binnen doorgaan; ruimte zat.

We hebben vier dagen gelegenheid gehad Lourdes te verkennen, ieder op zijn eigen manier en wat opvalt is de stemmige sfeer waarin alles verloopt. Het is indrukwekkend om de grot te bezoeken in een lange rij, langs de rotswand tot de plek waar de verschijningen in 1858 hebben plaats gevonden en waar vele mensen plaats nemen op de banken die er staan en daar bezig zijn met hun eigen gedachten. Er wordt niet veel gesproken daar, althans, niet hoorbaar. Daarna kun je een kaars opsteken op een speciaal aangelegde plek, waar duizenden kaarsen staan als eerbetoon. Dat was er zestig jaar geleden nog niet. Nu lagen er drie bruggen over de rivier Gave, op weg naar een nieuwe kerk en een gezondheidscentrum. Indrukwekkend is elke avond om negen uur de lichtprocessie, waar op drukke dagen een paar duizend mensen in meelopen, vaak met de vaandels van de landen en verenigingen die meedoen en waarin een verlicht Mariabeeld wordt meegedragen. Mooi is het om al die mensen in hun eigen taal te horen zingen, dat bekende Lourdeslied Ave Maria. Toen wij op donderdag Lourdes verlieten, stonden de militairen aangetreden voor de 65e Internationale Militaire Lourdesbedevaart. Voor mij was toen de klok rond.

Het blijft een mooie herinnering aan een heel bijzondere plaats met heel bijzondere gebeurtenissen. Lourdes is daardoor een begrip geworden in de wereld en daar mag iedereen over denken wat hij of zij wil. Wie er geweest is denkt er anders over.

Jan Sentveld

Verbouwingsnieuws

Wordt het nog wat met de verbouwing zult u af en toe denken. Ook voor het kerkbestuur valt het wachten op de start niet altijd mee.

Er is inmiddels een keuze voor een aannemer gemaakt: Jan Pronk. Die was ook de aannemer van de buitenrestauratie. Nu duurt het verstrekken van de benodigde vergunningen voor een monument (asbestonderzoek verplicht enz.) weer de nodige tijd.

Inmiddels zijn we wel begonnen met de nodige aanpassingen in de voormalige kosterij. De financiële ruimte van onze parochie is uiterst beperkt v.w.b. aanpassingen aan de woning. Om met goed geweten opnieuw te kunnen verhuren moet de elektrische bedrading worden aangepakt, er moeten groepen in de schakelkast bijgeplaatst, het leidingwerk nagekeken en aanpassingen voor wasmachine/vaatwasser etc. gerealiseerd. De werkzaamheden zijn in de tweede helft van juli begonnen. Daarna wordt de woning voor een commerciële huurprijs (dus niet meer als dienstwoning) verhuurd aan Marianne Dekker en Brigitte Paulissen. Het kerkbestuur hoopt dat de nieuwe bewoners er in oktober in kunnen omdat we de huurinkomsten dringend nodig hebben. De tijdelijke verhuur was weliswaar okay maar ook niet dat wat we als parochie nodig hebben. Het blijft de wens van het kerkbestuur aan het eind van 2025 de “dringende gebouwenzaken” af te kunnen sluiten.

Kerkbestuur

De termijn (met dispensatie) van onze kerkmeester Joep Beneken Kolmer verloopt aan het eind van het jaar. Joep is gelukkig bereid om een herbenoeming te aanvaarden. DAARNAAST BLIJFT HET KERKBESTUUR OP ZOEK NAAR UITBREIDING.

Heeft u/heb jij vragen daarover? Meld je bij de kerkmeesters of de pastoor.

Naar buiten treden.

In de berichtgeving over wat we in het kerkbestuur doen, gaat het de laatste tijd natuurlijk heel veel over het gebouw, de financiering van de verbouwing en de toekomst. We willen dat het gebouw zichzelf gaat bedruipen, en liefst nog wat buffer oplevert natuurlijk. Met bestaande huurders gaan we na de verbouwing graag door, maar daarnaast is er natuurlijk ook ruimte voor nieuwe huurders. Maar wat voor huurders wil je dan? Waar ga je je aandacht op vestigen? Welke richting wil je uit? We kiezen in ieder geval voor drie pijlers: *muziek*, *beziinning* en *cohesie in de buurt*. Met die drie onderwerpen gaan we in de toekomst (nog meer) de boer op.

Over de boer op gaan gesproken, pastoor Robert heeft onlangs, het was 19 juli jongstleden, de Pride March Haarlem geopend. In zijn toespraak benadrukte hij hoe belangrijk, juist in deze tijden, verbinding en inclusiviteit zijn. Eerder was hij al te zien op het Haarlem 105 TV-programma Queer Radio.

Naar buiten tredend zetten we de kerk ook weer wijd open voor Open Monumentendagen. In verband met de vieringen op zondag doen we dat alleen op *zaterdag 13 september*. Extra leuk is dat we op die dag in de middag ook optredens hebben van drie koren in het kader van Korenlint. Mocht u het leuk vinden om mensen te ontvangen, rond te leiden en/of koffie te schenken, meld u zich dan aan bij mij.

Zaterdag 4 oktober 2025 is het weer raak, en staat de kerk open voor de Camini Haarlem. Waarschijnlijk kent u de Camino naar Santiago de Compostella wel. De interkerkelijke organisatie Stadsklooster Haarlem heeft nu wandelingen uitgezet in Haarlem en omgeving waarbij ontmoeting en beziinning, en natuurlijk de ene voet voor de andere zetten, centraal staan. Een aantal kerken fungeert als stempelplaats, waaronder de onze. Ook hier: wilt u er meer over weten, laat het ons weten.

Mocht u vragen of suggesties hebben, we horen ze graag!

Joep Beneken Kolmer

Camini Haarlem 2025: Pelgrimstocht door Haarlems duinlandschap

Tweede editie van de mini-pelgrimstocht op 4 oktober

HAARLEM, 3 juli 2025 – Op **zaterdag 4 oktober 2025** organiseert Stads klooster Haarlem de tweede editie van de Camini Haarlem. Na het succes van 2024 kunnen wandelaars opnieuw het pelgrimsgevoel ervaren tijdens deze eendaagse tocht, dit jaar met een vernieuwde route door de prachtige duingebieden rondom Haarlem.

Van historisch centrum naar duinlandschap

De eerste editie in 2024 leidde deelnemers door het historische centrum van Haarlem en het pittoreske Spaarndam. Dit jaar verkent de Camini Haarlem juist de uitgestrekte duinlandschappen die de omgeving rijk is. Met deze nieuwe route willen de organisatoren de diversiteit van de prachtige omgeving laten zien. "We hebben bewust gekozen voor verstilde plekken die uitnodigen tot reflectie en bezinning," aldus een woordvoerder van Stads klooster Haarlem.

Haarlem als pelgrimsstad

De Camini is een pelgrimstocht van 1 dag, voor iedereen die het pelgrimeren wil herleven of eens wil proberen. Haarlem is al eeuwen een van de officiële startplaatsen van de Camino naar Santiago de Compostella. Elk jaar vertrekken zo'n 250 wandelaars en fietsers vanaf de schelpen in de Hagestraat richting de Spaanse stad. Voor wie de grote pelgrimstocht (nog) niet kan maken, biedt de Camini Haarlem een perfecte kennismaking met het pelgrimeren.

Toegankelijk voor iedereen

De Camini Haarlem biedt keuze uit twee routes: een korte variant van 15-16 kilometer en een lange route van 24-25 kilometer. Beide zijn iets korter dan vorig jaar om de toegankelijkheid te waarborgen. Nieuw dit jaar is dat de starttijden dichter bij elkaar liggen, wat de kans vergroot dat pelgrims elkaar onderweg ontmoeten en samen kunnen genieten van deze bijzondere ervaring.

Geïnspireerd door Camini Utrecht

De inspiratie voor deze Camini komt van een ander startpunt in Nederland: Utrecht. In 2023 werd daar al met succes een eerste Camini georganiseerd door ViaJacobi en theatermaker Marjon Moed. Camini Utrecht vindt ook dit jaar plaats op 27 september in Utrecht, meer informatie hierover is te vinden via de organisatie ViaJacobi.

Over Stads klooster Haarlem

Stads klooster Haarlem is een plek waar ruimte is voor rust, bezinning en ontmoeting. De Camini Haarlem past perfect binnen deze missie en biedt deelnemers de kans om op een laagdrempelige manier kennis te maken met het pelgrimeren en met de schoonheid van de omgeving en de ontmoeting.

Camini Haarlem vindt plaats op zaterdag 4 oktober. Kijk voor meer informatie op stadskloosterhaarlem.nl en schrijf je in!

Einde persbericht

Noot voor de redactie

De foto's meegestuurd met dit persbericht zijn vrij te gebruiken - graag fotograaf Jaap Kroon vermelden. Voor meer informatie: neem contact op met Tamara Muller, communicatie@stadskloosterhaarlem.nl of tel: 06 27 22 69 65.

Wil je de directe link naar de kaartverkoop gebruiken? Gebruik dan:
<https://stadskloosterhaarlem.nl/activiteit/camini-haarlem-2025/>

Meer informatie: <https://stadskloosterhaarlem.nl>

Bij de kerkdiensten

Bij een enkele dienst is nu nog niet zeker te melden wie de voorganger zal zijn. Let u daarom op de aankondigingen in de kerk en op de website.

Zondag 17 augustus vieren we het hoogfeest van het *Ontslapen van de H. Maagd Maria*.

Zondag 24 augustus zullen we tijdens een viering van Schrift en Gebed o.l.v. van onze lector Brigitte Paulissen stilstaan bij de feestdag van de *H. Bartholomeüs, apostel*.

Zondag 31 augustus houden we de jaarlijkse gedachtenis voor Bert en Gré de Graaf-Bussching, de (schoon-)ouders van Wim en Carolien de Graaf.

De feestdag van de *Verheffing van het H. Kruis* staat in het centrum van de eucharistieviering op **zondag 14 september**. Celebrant is dan Mattijs Ploeger.

Volgens een in onze parochie zeer oude traditie zijn we **zondag 12 oktober** te gast bij de Anglicaanse parochie en vieren samen met hen “Oogst – Harvest”. De dienst in de ochtend vervalt en we beginnen om **14.30 uur** samen met de Anglicanen. Aansluitend is er een samenzijn met High Tea; altijd lekker en gezellig.

augustus

17 zondag	Ontslapen v/d H. Maagd Maria 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
24 zondag	H. Bartolomeüs, apostel 10:00 uur viering van Schrift en Gebed lector: Brigitte Paulissen
31 zondag	12^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

september

7 zondag	13^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
14 zondag	Verheffing v/h H. Kruis 10:00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Mattijs Ploeger, rector oud-katholiek seminarie
21 zondag	15^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: em. past. Koenraad Ouwens
28 zondag	16^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Mattijs Ploeger, rector oud-katholiek seminarie

oktober

5 zondag	17^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: N.N.
12 zondag	18^e zondag na Pinksteren <i>geen viering in de ochtend:</i> 14:30 uur viering met de Anglicaanse parochie celebrantes: revd. Bruce Rienstra en past. Robert Frede
19 zondag	19^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
26 zondag	20^e zondag na Pinksteren 10:00 uur eucharistieviering celebrant: N.N.

november

2 zondag	Allerheiligen m/d gedachtenis voor Allerzielen 10:00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
--------------------	--